

*Rada Gminy w Leoncinie
ul. Partyzantów 3
05-155 Leoncin*

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594, poz. 645, poz. 1318 oraz z 2014 r. poz. 379)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr LXII/311/14 Rady Gminy w Leoncinie z dnia 19 marca 2014 r. w sprawie *podwyższonych opłat za ścieki przemysłowe przyjmowane na Oczyszczalni Ścieków w Michałowie przez Samorządowy Zakład Budżetowy Leoncin w całości*.

Uzasadnienie

Rada Gminy w Leoncinie w dniu 19 marca 2014 r. podjęła uchwałę w sprawie *podwyższonych opłat za ścieki przemysłowe przyjmowane na Oczyszczalni Ścieków w Michałowie przez Samorządowy Zakład Budżetowy Leoncin*.

Podstawę prawną do wydania uchwały stanowił art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 18 marca 1990 r. o samorządzie gminnym oraz art. 4ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 2011 r., Nr 45, poz. 236 z późn. zm.). Pierwszy z powołanych przepisów wskazuje zakres właściwości rady gminy, zastrzegając wyłączność tego organu w sprawach określonych przez inne akty prawne rangi ustawowej. Z kolei druga z podanych podstaw prawnych wskazuje, że w przypadku, gdy przepisy szczególnie nie stanowią inaczej, organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego postanawiają o wysokości cen i opłat albo o sposobie ustalania cen i opłat za usługi komunalne o charakterze użyteczności publicznej oraz za korzystanie z obiektów i urządzeń użyteczności publicznej jednostek samorządu terytorialnego.

Mając na uwadze powyższe postanowienia powołanych w podstawie prawnej uchwały aktów, wskazać należy, że możliwość zastosowania art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej jest dopuszczalna jedynie, gdy brak jest przepisu szczególnego, zgodnie z zasadą *clara non sunt interpretanda*. Regulacje dotyczące opłat za wprowadzenie do sieci kanalizacyjnej ścieków przemysłowych mogą być wprowadzane jedynie w trybie wskazanym przez ustawę z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz.U. z 2006 r., Nr 123, poz. 858 z późn. zm. – dalej jako „uzzwzós”).

Zgodnie z art. 24 ust. 1 i 5 uzzwzós rada gminy może zatwierdzić taryfę opłat dla zbiorowego odprowadzania ścieków. Jednakże wprowadzenie taryf lub ich zmiana dokonywana jest w specjalnym trybie, zaś, jak wskazuje omawiana ustawa, rada gminy jedynie zatwierdza ustalone przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne opłaty. Należy przy tym wskazać, iż za przedsiębiorstwo uznaje się, *inter alia*, gminne jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, prowadzące działalność w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków (art. 2 pkt 4 uzzwzós).

Jednocześnie należy zauważyć, iż zgodnie z § 5 pkt 6 rozporządzenia Ministra Budownictwa z dnia 28 czerwca 2006 r. w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (Dz.U. z 2006 r., Nr 127, poz. 886) to właśnie taryfa zawiera stawkę opłaty za przekroczenie warunków wprowadzania ścieków przemysłowych do urządzeń kanalizacyjnych, w zależności od wykorzystania przepustowości oczyszczalni, stosowanej technologii oczyszczania ścieków komunalnych oraz uzyskiwanego stopnia redukcji ładunku zanieczyszczeń i sposobu stosowania osadów ściekowych.

W tym kontekście treść § 2 uchwały, wskazującego, że kwota podstawowa ceny ścieków mieszczącej się normie jest ustalana przez Radę Gminy jest nieprawidłowa.

Także niewłaściwe jest wskazanie, iż krotność opłaty za ścieki przemysłowe wynika z powołanego w przedmiotowej uchwale rozporządzenia Ministra Budownictwa z dnia 14 lipca 2006 r. Rzeczony rozporządzenie określa, zgodnie z brzemieniem jego § 1:

1. sposób realizacji obowiązków dostawców ścieków przemysłowych;
2. warunki wprowadzania ścieków do urządzeń kanalizacyjnych, w tym dopuszczalne wartości wskaźników zanieczyszczeń w ściekach przemysłowych wprowadzanych do urządzeń kanalizacyjnych;

3. sposób sprawowania kontroli ilości i jakości ścieków.

W żadnej z dalszych jednostek redakcyjnych rozporządzenia nie wskazuje się na sposoby określenia wysokości opłaty za wprowadzanie ścieków przemysłowych do sieci kanalizacyjnej, albo mnożnika lub jego krotności w przypadku wprowadzania ścieków przemysłowych do sieci kanalizacyjnej.

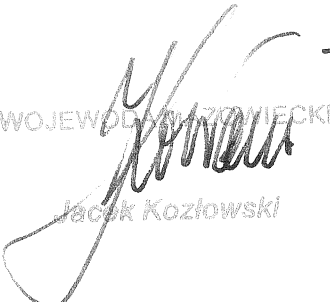
W tej mierze wskazać należy, że unormowana w art. 7 Konstytucji zasada praworządności wymaga, by materia regulowana wydanym aktem normatywnym wynikała z upoważnienia ustawowego i nie przekraczała zakresu tego upoważnienia. Oznacza to, że każde unormowanie wykraczające poza udzielone upoważnienie jest naruszeniem normy upoważniającej.

W świetle poczynionych uwag za niezgodne ze wskazanymi wyżej przepisami (w szczególności z normą upoważniającą, z konstytucyjną zasadą praworządności – art. 7 Konstytucji RP, z wynikającymi z przepisów konstytucyjnych warunkami legalności aktu wykonawczego oraz rażącego naruszenia przepisów ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków) należy uznać, wszelkie odstępstwa w uchwale od granic upoważnienia ustawowego, w tym odnoszące się do zakresu i trybu dokonywania regulacji.

W świetle powyższego stwierdzenie nieważności uchwały Nr LXII/311/14 Rady Gminy w Leoncinie z dnia 19 marca 2014 r. w *sprawie podwyższonych opłat za ścieki przemysłowe przyjmowane na Oczyszczalni Ścieków w Michałowie przez Samorządowy Zakład Budżetowy Leoncin* w całości jest w pełni uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze Gminie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od daty doręczenia, wnoszona za pośrednictwem organu, który skarżone orzeczenie wydał.

Informuję, że rozstrzygnięcie nadzorcze wstrzymuje wykonanie uchwały z mocy prawa.

WOJEWÓDZKI NADZORZĄCY

Jacek Kozłowski